

РЕШЕНИЕ

№ 12759

гр. София, 24.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 09.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **10969** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.76а, ал.4 от Закона за здравето осигуряване /ЗЗО/.
Образувано е по жалба на „Четвърта многопрофилна болница за активно лечение – София“ ЕАД, [населено място], чрез изпълнителния директор срещу Заповед за налагане на санкции № РД-253С-457/07.11.2022 г. на управителя на Национална здравноосигурителна каса /НЗОК/, с която на основание чл. чл. 414, ал. 3 от НРД за МД 2020-2022г. на лечебното заведение се налага санкция „финансова неустойка“ в общ размер на 2500 лева за 5 подробно описани нарушения.
Иска се отмяна на оспорения акт, като незаконосъобразен, издаден при допуснати съществени процесуални нарушения и в противоречие с материалния закон – основания по чл. 146, т. 3 и 4 от АПК. По същество твърденията са, че не са допуснати твърденията от административния орган нарушения на изискванията на НРД за МД 2020-2022г., поради което неправилно е възприето, че на ЛЗ следва да бъде наложена санкция. В този смисъл в жалбата подробно са изложени съображения за всяко едно от сочените от адм. орган нарушения, като обобщено възраженията се свеждат до това, че е налице противоречие на правилото на чл. 344, ал. 1, т. 1 б. „б“ от НРД за МД 2020-2022г. и изискванията по клинични пътеки /КП/ № 69.1 и 71.1 по отношение включването, респ. заплащането от пациента на фармакологичен агент за анестезия. Сочи още, че неправилно е възприето като нарушение на чл. 293, ал. 3, т. 8 от НРД за МД 2020-2022г., свързано с назначената и отпусната терапия, като на използваните в хода на лечението на пациентите видове лекарства не са вписани в издадената при

дехоспитализация та експертиза.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв. К., която моли за уважаване на жалбата и претендира разноси по делото.

Ответникът – управителят на НЗОК, чрез юрк. Й. моли за отхвърляне на жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение.

След като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Между Националната здравноосигурителна каса (НЗОК) и Четвърта многопрофилна болница за активно лечение – С.“ ЕАД е сключен Договор № 22-593/06.10.2022 г. за оказване на болнична медицинска помощ по клинични пътеки и/или извършване на амбулаторни процедури.

Въз основа на Заповед № РД-25-593/06.10.2022 г. на управителя на НЗОК на лечебното заведение е извършена проверка с обхват „планова, тематична“ и задача контрол по изпълнение на договор № 22-593/06.10.2022 г. за оказване на специализирана болнична медицинска помощ. Със същата заповед е определен и състав на проверяващите, както и срок за извършване на проверката - от 10.10.2022 г. до 14.10.2022 г.

В изпълнение на заповедта, определените експерти извършват проверката, резултатите от която са изложени в Протокол № РД-25-593-1/19.10.2022 г. Установени са 5 бр. нарушения, подробно описани и са дадени задължителни предписания на лечебното заведение.

По делото няма данни срещу така съставените протоколи да са постъпили възражения.

Административното производство приключва с постановяване на процесната заповед при преповтаряне на констатациите от Протокол № РД-25-593-1/19.10.2022 г. Приети са за нарушения както следва:

По т. 1 нарушения на разпоредбите на НРД 2020-2022г. относно плащане или доплащане от осигурено лице, хоспитализирано в лечебното заведение:

ИЗ № 2001/2022, ЗОЛ хоспитализирана на 22.08.2022 г. по КП 69.1 и дехоспитализирана 25.08.2022г. ЗОЛ е заплатило сума в размер на 100 лева за обща венозна анестезия при ендоскопски изследвания. Прието е, че със заплащането от пациента на ФКС упойка е нарушен чл. 30, т. 5 от НРД 2020-2022г.

ИЗ № 1393/2022, ЗОЛ е хоспитализирана на 10.06.2022 г. по КП 69.1 и дехоспитализирана на 14.06.2022г. ЗОЛ е заплатило сума в размер на 100 лева за обща венозна анестезия при ендоскопски изследвания. Прието е, че със заплащането от пациента на ФКС упойка е нарушен чл. 30, т. 5 от НРД 2020-2022г.

ИЗ № 631/2022, ЗОЛ е хоспитализирана на 14.03.2022 г. по КП 71.1 и дехоспитализирана на 17.03.2022 г. ЗОЛ е заплатило сума в размер на 100 лева за обща венозна анестезия при ендоскопски изследвания. Прието е, че със заплащането от пациента на ФКС упойка е нарушен чл. 30, т. 5 от НРД 2020-2022г.

По т. 2 нарушение на изискванията на чл. 293, ал. 3, т. 8 от НРД 2020-2022 г. относно задължителното вписване на използваните в хода на лечението на ЗОЛ вид лекарства.

ИЗ № 786/2022, ЗОЛ с хоспитализация в период 04.04.2022 г. – 12.04.2022 г. по КП 147, с окончателна диагноза N47 Изобилен препуциум, фимоза и парафимоза. Установено е при справка от болничната аптека на пациента е назначена и отпусната терапия: аналгин, гликлазид МР, метформин. В епикриза като терапия е посочено „инфл, лечебно вещество“.

ИЗ № 46/2022, ЗОЛ с хоспитализация в период 06.01.2022 г. – 10.01.2020 г. по КП 152, с окончателна диагноза N 35.8. Установено е при справка от болничната аптека на пациента е назначена и отпусната терапия: бусколизин, витамин С, клексан, натриев хлорат. В епикриза като терапия е посочено „инф. разтвори, вит. С“.

Прието е, че използваните в хода на лечението на пациента лекарства не са вписани в издадената при дехоспитализацията епикриза. Установено е нарушение на чл. 293, ал. 3, т. 8 от НРД 2020-2022 г. във вр. с. чл. 55, ал. 2, т. 3 от ЗЗО.

За всяко едно от установените нарушения е наложена санкция „финансова неустойка“ в размер на 500 лева или общо 2500 лева.

Всички амбулаторни листи и фактури, по които са констатирани нарушения, са приложени по делото.

За изясняване на релевантните за делото обстоятелства са изслушани и приети първоначална и допълнителна съдебно – медицински експертиза /СМЕ/. Според заключението на в.л. доц. д-р Р. А., в клинични пътеки № 69.1 и № 71.1 от НРД 2020-2022 г. не е включена анестезията като част от диагностичния и лечебен процес. В допълнителната СМЕ се уточнява, че изключеният от КП 69.1 и 71.1 блок 1910 анестезия се отнася до приложената анестезия на пациентите по настоящето дело и не може да се отчете към НЗОК, така че е практика, когато бъде изявено желание за „упойка“, тя да се заплаща на касата на болницата като допълнителна незаплатена от НЗОК услуга.

За изпълнението на терапевтичните КП 69.1 и 71.1 анестезията не може да бъде отчетена, тъй като в тях изрично е записано, че фармакологични агенти за анестезия не са включени в основните терапевтични процедури. Това означава, че тези КП не задължават лекарите да осигурят анестезия за пациентите в рамките на пакета, заплащан от НЗОК.

В историите на заболяване по настоящето дело, е записано „насочен за ендоскопско изследване под упойка“, което показва, че това е нещо допълнително, което изрично е подчертано, т.е. че при други пациенти няма заявено желание за изследване „под упойка“.

НЗОК в документите на двете КП е изключил прилагането на анестетични фармакологични агенти, както и специфичните изисквания при извършване на анестезия, затова е практика да се предлага на пациентите анестезия по време на гастро- или колоноскопия срещу допълнително заплащане на касата на болниците.

При горните фактически констатации съдът формира следните изводи.

Жалбата е процесуално допустима.

Насочена е срещу акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност по аргумент от нормата на чл. 76, ал. 5 ЗЗО. Подадена е от субект – адресат на акта, засегнат неблагоприятно от обективизираното в същия властническо волеизявление, и е депозирана в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 АПК, предвид обстоятелството, че процесната заповед е връчена на 11.11.2022г., видно от ел. съобщение (л. 21 гръб) положения подпис с дата, а жалбата е депозирана на 25.11.2022 г. чрез управителя на НЗОК до Административен съд София град.

Разгледана по същество, жалбата е основателна при съобразяване на следното:

Оспорената в настоящото производство Заповед за налагане на санкции № РД-253С-457/07.11.2022 г. е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 от АПК, доколкото с изразеното едностранно властническо волеизявление на управителя на НЗОК, в качеството му на административен орган, за Четвърта

многопрофилна болница за активно лечение – С.“ ЕАД възниква задължение да заплати сумата в размер на 2500 лева.

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 от АПК.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – управителят на НЗОК, съгласно чл. 76, ал. 3 от ЗЗО.

Според разпоредбата на чл. 74 ЗЗО контролните органи по чл.72, ал.2 осъществяват дейността си чрез планови и внезапни проверки и по повод подадени жалби /ал. 2/ като при установяване на нарушение по чл.73, ал.1, съответното длъжностно лице по чл. 72, ал. 2 съставя и подписва протокол, в който описва установените факти. Екземпляр от протокола се предоставя на лицето - обект на проверката, срещу подпис, а копия от него се изпращат на управителя на НЗОК, съответно на директора на РЗОК и на съответната районна колегия на съсловната организация на лекарите или на лекарите по дентална медицина /чл. 74, ал. 3/. Лицето - обект на проверката, има право да даде писмено становище пред управителя на НЗОК, съответно пред директора на РЗОК с когото е сключило договор по направените от длъжностното лице по ал.3 констатации в 7-дневен срок от връчването на протокола по ал.3 /ал.4 на чл.74 ЗЗО/. Според ал. 5 когато лицето - обект на проверката, не изрази становище по ал.4 или изразеното от него становище не съдържа възражения по направените от длъжностното лице по ал.3 констатации, управителят на НЗОК, съответно директорът на РЗОК издава заповед, с която налага санкция.

Предвид изложеното, съдът намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган – управителя на НЗОК в рамките на предоставените му от закона правомощия. Заповедта е издадена в изискуемата писмена форма като съдържа задължителните за административния акт реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 59, ал. 2 АПК. При издаването ѝ не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната на акта само на това основание. Заповедта е издадена в резултат на проведената процедура по извършване на проверка на лечебно заведение, сключило договор за оказване на болнична медицинска помощ с НЗОК. Проверката е извършена въз основа на заповед на управителя на НЗОК, в която са определени нейния предмет, лицата, които ще извършат проверката, началната ѝ дата, като препис от заповедта е връчен на проверяваното лице. За резултатите от проверката е съставен протокол в съответствие с разпоредбата на чл. 74, ал. 3 ЗЗО, препис от който е връчен на проверяваното лечебно заведение като му е предоставена възможност на депозира възражение срещу описаните в него констатации, от която възможност болничното заведение не се е възползвало.

Спорът в случая се свежда до приложението на материалния закон.

От обективна страна управителят на НЗОК приема, че са нарушени следните норми:

По т. 1 е констатирано нарушение на изискванията на разпоредбите на НРД 2020-2022 г. относно плащане или доплащане от осигурено лице, хоспитализирано в лечебното заведение – чл. 30, т. 5 от НРД за МД 2020-2022 г.

Според сочената за нарушена разпоредба на чл. 30, т. 5 от НРД Изпълнителите на медицинска помощ се задължават да: не изискват плащане или доплащане от

осигуреното лице за видове медицинска дейност, която е заплатена от НЗОК, извън предвидената сума, с изключение на медицински изделия за определени КП/АПр/КПр, в които изрично е посочено.

На първо място, за да се приеме, че е нарушена тази разпоредба то следва извършената дейност да бъде заплатена от НЗОК. В случая става въпрос за две плащания за една извършена дейност – веднъж от НЗОК и втори път от пациент (хоспитализирано ЗОЛ). На следващо място, съдът, позовавайки се на заключението на СМЕ приема, че от една страна в КП 69.1 и КП 71.1 не е включена изпълнената процедура - обща венозна анестезия при ендоскопски изследвания. От друга страна, след като не е включена тази процедура в клиничните пътеки, то няма възможност същата да бъде заплатена от НЗОК. Така, логичен е изводът, че след като НЗОК не е заплатило, респ. не е представило доказателства за плащане по тази процедура по отношение на ИЗ № 2001/2022, ИЗ № 631/2022 и ИЗ № 1393/2022, същата процедура (обща анестезия) не е включена към задължителния алгоритъм на КП 69.1 и КП 71.1, то твърдяното от НЗОК не може да бъде извършено.

Следователно Заповед за налагане на санкции № РД-253С-457/07.11.2022 г. по т. 1, включваща три бр. установени нарушения (ИЗ № 2001/2022, ИЗ № 631/2022 и ИЗ № 1393/2022) е материално незаконосъобразна и като такава следва да бъде отменена.

Съдът намира, че по отношение на т. 2 от заповед № РД-253С-457/07.11.2022г., касаеща установени 2 бр. нарушения на чл. 293, ал. 3, т. 8 от НРД за МД 2020-2022г., същата е незаконосъобразна при съобразяване на следното:

Съгласно цитираната разпоредба при дехоспитализация изпълнителят на БМП предоставя на пациента епикриза с машинен текст, която се издава в три еднообразни екземпляра, като: Епикризата съдържа следните реквизити:...терапевтична схема – задължително вписване на използваните в хода на лечението на ЗОЛ вид лекарства.

По делото не се спори, че по отношение на ИЗ № 786/2022 и ИЗ № 46/2022 в епикризата като терапия не е записано в пълнота приложените лекарства (подробно описано по-горе). Последното се установява и от приложената по делото административна преписка с доказателства към нея. Следователно, налице е нарушение на изискванията на чл. 293, ал. 3, т. 8 от НРД за МД 2020-2022г. В същност съдът намира това нарушение за формален пропуск на персонала, отговарящ за попълването на документацията, при положение, че от проверени 92 ИЗ само две не са оформени по изискванията на НРД, при това в частта за дехоспитализация, видно от протокол № РД-25-593-1/19.10.2022 г. Все така обаче е допуснато формално нарушение, което се санкционира.

Повдигнатият спор е по отношение на разпоредбата, по която се санкционира деянието, а именно че същото е по чл. 416, ал. 3 от НРД 2020-2022г., а не по чл. 414 НРД. Съдът намира, че възражението е основателно. НРД за МД 2020-2022г. глава 21, раздел II - Санкции при констатирани нарушения, регламентира налагането на санкции за различни по вид нарушения. Докато чл. 414 от НРД касае нарушения условията и реда за оказване на медицинска помощ, относими за т. 1 от заповед № РД-253С-457/07.11.2022г.), то по отношение на работата с медицинска или финансова документация е предвидена специална разпоредба – чл. 416 от НРД. Твърдяното от адм. орган нарушение на чл. 293, ал. 3, т. 8 от НРД е свързано с начина на водене на документацията, в частност попълване на задължителни реквизити в епикризата при дехоспитализация. В случая неправилно е приложена материалнопавна норма (основанието на което е наложена санкцията) което от своя страна води до

незаконосъобразност и на т. 2 от заповед № РД-253С-457/07.11.2022г.

Предвид гореизложеното настоящия съдебен състав намира, че жалбата е основателна, Заповед за налагане на санкции № РД-253С-457/07.11.2022 г., като незаконосъобразна следва да бъде отменена.

При този изход на спора основателна е претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски по делото. Същата следва да бъде уважена в размер на 1100 лева, съобразно представен списък по чл. 80 от ГПК на л. 191 от делото.

Така мотивиран, Административен съд – София-град, II-ро отделение, 33 състав

Р Е Ш И

ОТМЕНЯ по жалба на „Четвърта многопрофилна болница за активно лечение – София“ ЕАД, Заповед за налагане на санкции № РД-253С-457/07.11.2022 г. на управителя на Национална здравноосигурителна каса /НЗОК/, с която на основание чл. чл. 414, ал. 3 от НРД за МД 2020-2022г. на лечебното заведение се налага санкция „финансова неустойка“ в общ размер на 2500 лева за 5 подробно описани нарушения;
ОСЪЖДА Национална здравноосигурителна каса да заплати на „Четвърта многопрофилна болница за активно лечение – София“ ЕАД, сумата от 1100 (хиляда и сто) лева, представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на оспорване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14 – дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

СЪДИЯ: